

СЦЕНАРІЙ ПРОВЕДЕННЯ МІТИНГА-РЕКВІЄМА «ЖИТТЯ ЗА УКРАЇНУ»

МЕТА: вшанування пам'яті героїв-односельців, що загинули в зоні проведення АТО, виховувати почуття патріотизму, поваги до професії військового, любові до Батьківщини.

Читець.

Ніхто не забутий.

На попіл ніхто не згорів.

Солдатські портрети

На вишитих крилах пливить...

І доки є пам'ять в людей і живуть матері,

Допоти й сини,

Що спіткнулись об кулі живуть!

Ведучий 1. 23 роки Україна не знала війни. Наш народ пишався тим що у буремні 90 – ті, Україні вдалося зберегти мир. Але війна не обійшла нашу державу тепер. Ще рік тому ми з вами не знали дуже багатьох слів пов'язаних з війною, тепер же майже кожна родину так чи інакше опалило полум'я військових дій.

В результаті бойових дій в Україні загинули близько 9 тисяч людей. Поранення отримали 17 тисяч людей. Солдати добровольчих загонів та регулярної армії віддали життя за кожного з нас!

Ведучий 2. Не обійшла біда і Марківщину. 6 серпня 2014 року загинув Птіцин Віталій Ігорович, 10 серпня 2014 року ще четверо наших земляків Акутін В'ячеслав Ігорович, Андрієнко Сергій Володимирович, Дзідзінашвілі Давид Георгійович та Шило Володимир Сергійович, 29 серпня 2014 року загинув Світличний Олександр Григорійович

Учень 1. Пливуть гроби по морю, як човни –

По морю рук, по морю сліз і гніву.

Пливуть в човнах розтерзані сини

На хвилі молитов і переспіву.

Так ніби в жилах замерзає кров,

А потім б'є у скроні голос крові

За ти хто тихо жив, а відійшов

У дзвонах слави праведним героєм.

Ведучий 1. Сьогодні, напередодні Дня захисника України, ми зібралися вшанувати пам'ять випускників нашої школи, загиблих в боях Шила Володимира, Світличного Олександра та Птіцина Віталія..

Ведучий 2. Мітинг, з нагоди відкриття куточка пам'яті оголошується відкритим.

Звучить Гімн України.

1 Читець

Мамо, не плач. Я повернусь весною.

У шибку пташинкою вдарюсь твою.

Прийду на світанні в садок із росою,

А, може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач.

Так судилося, ненько,

Вже слово, матусю, не буде моїм.

Прийду і попрошуся в сон твій тихенько

Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає,

І рана смертельна уже не болить.

Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває,
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну -
Вона, як і ти, була в мене одна.

Ведучий 1. Вони обіцяли повернутися, бо не могли не піти.

Біографічні дані

Ведучий 1.

Герої не вмирають і не вмруть,
Героїв пам'ятатимуть віками .
Їм славу віддають
І голову схиляєм перед вами.

Ведучий 2:

Як голосно стогне від болю земля,
Біль у душі і печаль на очах.
Сини України віддали життя
Сумує країна, у сльозах рідня

Ведучий 1: Сьогодні в стінах Марківської гімназії, де хлопці разом зі своїми друзями вчилися, змагалися, бешкетували, сподівалися і мріяли, ми відкриваємо куточок пам'яті на їхню честь. *(Звучить мелодія)*

Ведучий 2 : Право відкрити куточок пам'яті надається _____

Ведучий 1: Схилимо голови низько перед пам'яттю і подвигом славних синів України - героїв антитерористичної операції, наших земляків, випускників гімназії, вшановуючи пам'ять хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання...
Пекуча й терпка, як сльоза.
Хвилина мовчання –
В ній наша любов і гроза.
Як пам'ять полеглих,
Священна хвилина мовчання.
(Метроном)

Ведучий 2:

І тут ні сліз, ні відчаю не треба,
І тут не треба страху і життя.
Живе лиш той, хто не живе для себе,
Хто для других виборює життя.

Ведучий 1:

За рідну домівку поклали життя вірні діти,
Герої, що завжди залишаться в наших серцях,
За землю, за матір зробили, що мали зробити.
Герої не гинуть, герої живуть у піснях.

(пісня про прикордонників кліп)

Скроні в батька миттю посивіли,
З горя з туги мати почорніла,

У молитвах умивалася сльозою
Задрімала втомлена журбою.
Сон предивний матері наснився, перед нею син її явився...
В обладунках, наче сяйво сонця,
І нема на тілі ні краплі кровці.

Ведучий 1: Трагедія родин загиблих воїнів – це трагедія нашого селища, держави. Саме тому колектив гімназії, очолюваний директором Єфіменко Ларисою Анатоліївною звернувся до громадськості з ініціативою про встановлення куточка пам'яті в приміщенні гімназії, щоб увічнити пам'ять про наших випускників.

Ведучий 2: До слова запрошується директор

Ведучий 1: Учасниками мітингу, окрім учнівського та педагогічного колективу гімназії, сьогодні є рідні, друзі, військові побратими, представники органів самоврядування.

До слова запрошується _____

Ведучий 2: До слова запрошується учасник бойових дій

Ведучий 1: Слово надається від однокласників

Читець

Запалим свічку пам'яті про тих,
Кого війна забрала в домовину.
Бог забирає кращих, може і святих.
У когось батька, в когось - і дитину.

Читець

Сьогодні Україна вся в плачу,
По всіх усядах б'ють церковні дзвони.
Запалим в кожному домі ми свічу.
І всі разом підійдемо до ікони.

Читець

Запалим на вікні вогонь скорботи
За тих Героїв, що не впали духом.
І не дали країну побороти.
Нехай же Вам земля всім буде пухом.

Ведучий 1. Просимо вшанувати пам'ять загиблих, запаливши свічки та поклавши квіти.

Звучить музика, танець із свічками.

Ведучий 2:

Як шкода тих, кого забрали небеса,
Кого війна в безсмертні списки записала,
Хай згасла свічка, але пам'ять не згаса,
Бо нас життям від смерті захищали.

Ведучий 1:

Поклін вам низький, любі, до землі,
За те, що нам дали можливість жити,
За те, що не здалися у вогні,
Навчили Україну нас любити.

Ведучий 2:

Ви заплатили дорогу ціну,
І мати сина з бою не діждалась,
За кожен крик і біль, гірку сльозу,
Що з вуст її тим розпачем зірвались.

Ведучий 2: Щодня, у жорстокій боротьбі Україна втрачає своїх синів. Кожен із загиблих воїнів залишиться у нашій пам'яті, ніби лебідь у небесах, вдячність за їхній подвиг житиме у серцях українців, у піснях, що їх співа народ.

Ведучий 1. Сумно від того, що білими лебедями в небеса відлітають найкращі. Цвіт української землі. Безстрашні, мужні наші Герої, що віддали своє життя за свободу рідної землі. Такі прекрасні обличчя на світлинах. Молоді юнаки, чийсь діти, кохані, брати і батьки, неможливо виказати весь сум і жаль за обірваними життями.

**Виконується пісня «Білі лебеді з перебитим крилом»
(покладання квітів)**

Читець

1. Вони по-різному проходили свій шлях.
Хтось був вже батьком, хтось чекав дитину.
Лише війна міцний залізний цвях,
Так несподівано забила в домовину.

2. А скільки було в кожного ідей?
Зробити хату, виростити сина.
Щодня втрачаєм мужніх ми людей.
І у скорботі плаче Україна.

3. Скільки ще буде цих страшнющих днів?
Коли снаряди перестануть вже літати?
Так важко нам дивитися на вдів,
А ще болючіше – як плаче в хаті мати.

4. Страшенно важко, що настав той час,
Коли мою країну роздирають.
Та ми, Герої, не забудем, Вас
Тому, що в нас ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Ведучий 2:

Тобі я дякую, герою, за майбутнє,
тобі вклоняюся я низько й до землі,
бо тільки твої незліченні муки
припинять війни. Дякую тобі!!

Ведучий 1. На цьому мітинг, з нагоди відкриття куточка пам'яті на честь випускників гімназії, загиблих в антитерористичній операції оголошується закритим.

Звучить Гімн України

Ведучий 1: Дякуємо, що були сьогодні з нами.